

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **D. N. V.**, zast. Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, Ph.D, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 9. 2014, č. j. 11 A 198/2013 – 46,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 11. 2013, č. j. MV-139111-4/SO-2012, bylo v rozsahu výroků I. a II. zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, Oddělení pobytu cizinců Ústeckého kraje (dále též „správní orgán prvního stupně“), ze dne 10. 11. 2012, č. j. OAM-1558-22/ZR-2012, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno; současně bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušeno v rozsahu výroků III. a IV., týkajících se nákladů řízení, a řízení bylo v této části zastaveno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla podle § 871 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zrušena platnost žalobcova povolení k trvalému pobytu a žalobci byla současně stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Důvodem pro zrušení povolení k pobytu bylo zjištění, že žalobce s cílem získat povolení k trvalému pobytu účelově uznal otcovství S. C., nar. X.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou ze dne 18. 12. 2013, ve které navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí, jakož i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně aby byly žalobci přiznány náklady řízení.

[3] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 1. 9. 2014, č. j. 11 A 198/2013 – 46, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[4] Proti rozsudku městského soudu se žalobce (dále též „stěžovatel“) bránil kasační stížností ze dne 11. 9. 2014, ve znění doplnění kasační stížnosti ze dne 23. 9. 2014, ve které navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu

řízení a přiznal stěžovateli náhradu nákladů řízení. Současně navrhl, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 26. 9. 2014, č. j. 4 Azs 186/2014 – 11, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky 19 Sazebníku poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o soudních poplatcích“), činí 5.000 Kč, a dále soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky 20 Sazebníku poplatků činí 1.000 Kč, tedy aby zaplatil soudní poplatky v celkové výši 6.000 Kč. Současně jej poučil, že nebude-li poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci byly splněny podmínky pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za kasační stížnost.

[7] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zplátní zákon,“ přičemž poznámka pod čarou odkazuje například na zákon o soudních poplatcích. Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně užít i pro řízení o kasační stížnosti.

[8] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích „jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti.“ Podle § 9 odst. 1 téhož zákona „nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.“

[9] V projednávané věci nebyl poplatek za kasační stížnost zaplacen současně s jejím podáním, přičemž usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2014 byl stěžovatel vyzván k jeho zaplacení ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení a současně poučen, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o jeho kasační stížnosti zastaví. Usnesení bylo doručováno do datové schránky zástupce stěžovatele Mgr. et Mgr. Marka Čechovského, Ph.D., advokáta. Z potvrzení o doručení do datové schránky, vztahující se k doručování usnesení a k němu ve spise připojené, se podává, že toto byly stěžovateli doručeno přihlášením zástupce do datové schránky dne 1. 10. 2014.

[10] Lhůta k zaplacení soudního poplatku proto počala běžet dne 2. 10. 2014 a marně uplynula ve čtvrtek dne 9. 10. 2014, a to v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož „lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“ Soudní poplatek však stěžovatelem nebyl v určené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž o řádném doručení výzvy svědčí mimo jiné to, že prostřednictvím téže datové schránky zástupce v průběhu řízení se soudy opakovaně komunikoval, mj. z ní byla odeslána kasační stížnost i její doplnění, jakož i z ní bylo reagováno na informaci o probíhajícím řízení ze dne 22. 9. 2014, č. j. 4 Azs 186/2014 – 9, která byla stěžovateli zaslána společně s výzvou k zaplacení soudního poplatku.

[11] Vzhledem k tomu, že poplatek za kasační stížnost nebyl žalobcem jako stěžovatelem v soudem stanovené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž stěžovatel byl poučen o následcích takového jednání, Nejvyšší správní soud řízení o jeho kasační stížnosti v souladu s § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. a ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích výrokem I. zastavil.

pokračování

[12] Nejvyšší správní soud dodává, že zvláště nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť by to bylo nadbytečné za situace, kdy řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu